

230 Sopar Hora Europea

17 de maig del 2018

La nostra llibertat

PONENTS:

Ignasi Batlle i Molina

Enginyer d'obres públiques

Col·laborador de la Universitas Albertiana

Joan Martínez Colàs

Creador d'espectacles

Jordi Riera i Romaní

Catedràtic d'Educació

Vicerector de política acadèmica de l'URL
i adjunt al Rector

Begoña Román i Maestre

Professora d'Ètica a la Facultat de Filosofia (UB)

Presidenta del Comitè d'Ètica

de Serveis Socials de Catalunya

MODERADOR:

Domingo Torres Almazán

Col·laborador de la Universitas Albertiana



INFORMACIÓ

Àmbit Maria Corral

Casp 34, pral. 2a desp. 2-3

T 93 272 29 50

www.ambitmariacorral.org

info@ambitmariacorral.org



Reserves

T 93 272 29 50

abans de dimarts 15 de maig

Lloc sopar-col·loqui

Restaurant La Lluna

Santa Anna 20

(cantonada carreró Sant Bonaventura)

Barcelona

Hora

20:00 h

Aportació

32 euros

Transferència al compte “la Caixa”

ES47 2100 3317 11 2200066494

APP Àmbit Maria Corral



La *nostra* llibertat

Cal alliberar-nos del concepte freqüent de llibertat: fer sempre el que em plau. No som prou conscients que la pròpia llibertat és la capacitat de trencar unes cadenes que, a vegades, ens empresonen. La por a no poder fer allò que creus que has de fer, fa que lluitis per apoderar-te de la llibertat dels altres per dominar-los i, així, et puguis sentir més lliure.

La societat gasta molt de temps manipulant les llibertats –ho diem en plural, perquè són moltes i molt variades– a través de moltes tècniques per tal de desmuntar-les. Els mètodes van des dels més barroers, com són la violència i la guerra, fins a la manipulació intel·lectual que arriba a desmuntar la personalitat, la pau interior o les vivències positives, per tal d'empresonar l'existència dels altres.

La llibertat, com a pilar bàsic per una digna convivència –com ho recorda la Declaració Universal dels Drets Humans– passa per la base ètica del bé, tant personal com social. És fàcil justificar unes formes de llibertat, lligades a unes òptiques en les quals s'elimina fredament la referència a la llibertat dels altres. És evident que aquesta forma de «llibertat» porta a la destrucció de la convivència i del bé comú.

En aquest Sopar no pretenem fer un estudi teòric o semàntic de la *llibertat*, sinó com s'ha d'encarnar en la societat, i no simplement considerar-la com un valor o com un article dels Drets Humans. Cal trobar el llenguatge adequat per una disposició creativa de la pròpia llibertat que potenciï la felicitat.

Alliberar-nos de barreres i entrebancs derivats d'una mala entesa llibertat, només és possible quan es parteix de la concepció igualitària de la dignitat que té tota persona pel sol fet d'existir. Així es trenquen



artificials desnivells classistes i es fa possible entendre la llibertat com a font de felicitat.

El contrast d'aquesta llibertat amb el llibertinatge és abismal. És molt fàcil fer de la llibertat una clau de vida anàrquica, que impulsa una lluita intel·lectual o física a modus de la Revolució Francesa. Però la història mostra que darrere del lema: «llibertat, igualtat i fraternitat», hi solia haver una descarada venjança vers l'opressió i la injustícia. La veritable llibertat no es pot quedar en un mateix, s'ha de recolzar en la llibertat dels altres per gaudir-la. Sense un procés positiu de consciència de llibertat per no oprimir i no dominar, és impossible ni tan sols iniciar un diàleg de llibertats. Només des d'una visió comunitària es pot entendre que la llibertat a més d'un dret, és un goig compartit. Es demana un canvi de concepció de la persona com ésser social. No és utopia! Quantes experiències hi ha de noble i neta consideració dels altres que abasta des del món familiar a l'empresarial. Mentre la llibertat sigui una cursa de pèrdues o de guanys, és difícil establir la font vital de comunicació interpersonal.

Possiblement tenim una actitud pobra davant la llibertat perquè ens esgarrifa la visió esclavitzada que ofereixen els que no la tenen. Necessitem mendicar aquesta nova llibertat per tot el món, que comença amb els nostres més propers. Recordem que no és sols un procés racional, ja que com en tot, intervenen els sentiments que també tenen molt de racionals.

En aquest Sopar podem preguntar-nos:
Com experimentem la *nostra* llibertat?
La manca de llibertat ens fa patir?
Ens han educat a ser lliures de veritat?

Josep M. Forcada i Casanovas